

10. maj. 1842

FAKTA

Dato:

10. maj. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 23

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 68; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 73

TRANSSKRIFTION

10 May

Imorges kom Moder¹ og Louise² fra Kallundborg, og nu [overstreget: er] har vi atter et Hjem, som kan samle os, hyggeligt og venligt, som hun den elskelige Kone der boer. Mange tunge Dage har hun havt, men hendes Sind er blødt og kjærligt alligevel, o, maatte hun leve længe med os. Det er rart, at hun boer i Kastelet, hvortil knytter sig saamange Barndomsminder.

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

² Lundbyes kusine, Louise Lundbye (1818-1845).

jeg midig see for meget; da jeg aldrig med Hensigt har ventt Mødet af jend 29
Diske Hensigt og derfor ikke tør tro, at jeg nogen sinde vil kunne indrette
et Hjem, som jeg ønsker, saa vil jeg gaae den anden Vei, ogreise med det
nødvendigste, og glæde mig ved den Frihed man nyder, naar man saa at sig
fattet er; jeg vil søge min Glæde og min Nydelse i Taal men ikke i det
Skal, og jeg tør dog kæmpes med i Tidsfredshed med Mange, der leve i Oaerhed

9 Maj

Gjendige ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Plu-
brand i Blankenburg. — Ved reise Thorall Lassus til Tyskland. — Tommer kommer
maaskee min elskede Moder hørtlig for at se, ogsaa vil jeg hjælpe meget paa mig.

10 Maj

Tommeres børn Mads og Louise fra Kallundborg, og vi er her i et Hjem
som kan kaldes os hyggeligt og ventligt, som hin den elskede Hone der boer.
Mange tunge Dage har vi haft, men hendes Sind er blødt og hjerteligt allige-
vel, og maatte hun længe leve med os. Det er rent, at hun boer i Kastel-
let, hvor til hørte sig saamange Barndomsveninder.

11 Maj

Moderes Ankomst hertil vil vist gjøre, at jeg min spællere kommer ind
i Selskab end tilforn. Det er maaskee for mig at lægge Mærke til
hvoreledes jeg i saa Henseende har haft det i de 4 Vintre, jeg har tilbragt
her i Bøien paa egen Haand, siden mine Forældre flyttede til Frederiks-
værke. Den første Vinter boede jeg hos Javel i Kastellet, og kom aldrig
ind til andre end Leidebrins og Kessæs; den næste Vinter lidt
mere, da jeg boede i Nigs boder og saaledes er det gaaet fremad indtil
den efterhaanden kom i mange Familier og indvolden i lange Perio-
der næsten hver Aften var inde. Men i Forstningen, naar jeg blev
helt i Selskab syntes jeg, at jeg skyldte Vert og Vertinde at gaae hen
til dem med et minntent Ansigt, som til en Vest, som jo Selskabet
skulde være, men altid fik jeg en spand Vand eller blausodt for at
afkøle min uindvornelige Varme, barnagtige Glæde, og det hjalp
Da ogsaa saa vel, at jeg lærte Selskabet var mere til at kjæle sig
ved end til at more sig i. Men efterhaanden har jeg lært, at man
for gaae ganske ligegyldig derhen uden mindste Forandring til det Ple-
le eller til den Enkelte, og vi har jeg til moret mig, fordi jeg ikke